

לטכס-הפרידה, בחליפה אלגנטית כהה וסגורה — כל זאת, בתוך 25 שעות. שר-החוזק יגאל אלון סיפר בגאווה כי ילדי ירושלים יצאו בספונטאניות אותה טיה לרחובות כדי לקבל את פני הנשיא האמריקאי בהגיעו לארץ. למחרת פירסמו העיתונים כי עיריית ירושלים סירבה להיר ענות לבקשת משרד-החוזק להוציא את הילדים בשנית באופן מאורגן, לרחובות כדי להיפרד מהנשיא.

כל שעת מסע השיירה מלוד לירושלים ניהל מנהל מלון המלך דויד, רודי ברי דנהיימ, מילחמה נואשת כנגד עובדי מלונג, אשר דרכו על השטיח אותו הביאו במיוחד ממלון דוקסיסריה, וליכלכו אותו בודנהיימר. הידוע כאחד הגאונותים באנשי המלונאות הישראלית, עמד בעצמו עם מטאטא גדול, וניקה את השטיח בכל פעם שאחד מעובדיו דרך עליו. האירוע הגדול ביותר, ובעקבות נאומו המבריק של ניכסון, גם החשוב ביותר בי כל הביקור, היתה ארוחת-הערב שנערכה במישכן הכנסת. האדם המקופח ביותר בי

מסביב לשטיח האדום

ארוחה זו, נוסף למומנים הרבים שטענו כי זה שנים רבות לא אכלו מנות כה גרועות בעלי שמות כה מפוצצים, היה שר החוזק, יגאל אלון, אשר בעקבות סעודה זו התחסלה ידירותו עם לפחות אלף איש, שלא הוזמנו לארוחה החגיגית. מקופח נוסף היה הנשיא ניכסון עצמו. הוא הושב בין נשיא מדינת-ישראל, אפי רייס קציר, לבין רעיית-הנשיא, לינה. משך כל שעת הארוחה שקע הנשיא קציר, בהוכיחו טעם טוב, בשיחה ערה עם פאט ניכסון, שישבה מעברו האחר, ואילו ה גברת קציר לא פצתה כלל את פיה. הי נשיא ניכסון נאלץ לשתוק, מאונס, משך כל הארוחה, ויש טוענים כי משום כך היה נאומו כה ארוך, בן מחצית-השעה.

קשה להבין עליפי מה הוזמנו הי אורחים לארוחה המרכזית בכנסת. בעוד שתברייכנסת רבים, נכבדים, לא הוזמנו לבימת-שלם, הרי מזכ"ל ההסתדרות והגברת מרים אשכול היו אורי חי כבוד בה. אפילו עורך העיתון המנוקד אומר, מאיר ("מוריק") בראלי נכח בסעודה, כנראה מפני שקודם-לכן סיפר הנרי קיפלינגר לרב שלמה גורן כי הוא יודע לקרוא עברית, רק עם נקודות. כשהושיטה פאט ניכסון את ידה לחציצה לרב גורן, נותרה היד תלויה באוויר, וגרי רן נאלץ להסביר לה כי מעמדו כאישיות דתית אינו מתיר לו ללחוץ ידי אשה, אפילו אם היא רעיית-נשיא. אך נראה כי למען לחיצת-יד זו מוכן היה חבר-הכנסת האגודאי שלמה לורניץ למחול על דת יתו. הוא לחץ את ידה של פאט ניכסון בשתי ידיו.

קשה גם להאמין להודעה שמישלחת חברת-החשמל, ששהתה בארה"ב בעת שביקרה שם מישלחת חברת-החשמל הי מצרית בקשר להקמת הכור הגרעיני, לא דיווחה על כך למוסדות המוסמכים בישראל. אחרת, קשה להבין מה עשה בי אותה סעודת-ערב, מנכ"ל חברת-החשמל, אריאל עמיעד.

למרות שעובדי מלון המלך-דויד, אשר כונה עליידי העיתונאים האמריקאיים "דוידגייט", יצאו מעורם כדי שלא יתרחשו תקלות בעת ביקור הנשיא, ערכה אשת הנשיא, פאט שעורדי-זוטא, בעת שחזרו הגיכסונים בשעת-לילה מאוחרת. מישהו במלון חשב שספרייתה של אשת הנשיא, ריטה סנמן, אינה חשובה למדי כדי לקבל חדר הסופנה הפונה לעבר נופה הי מרהיב של העיר העתיקה, ושיכן אותה בחדר שחלונותיו פונים לעבר הרחוב. הספרית סגנו המתינה לפאט ניכסון באר לם-הקבלה של המלון, התלוננה בפניה על כך בחצי הלצה, גברת ניכסון פנתה מייד למנהל המלון, ובקול צונן, ללא החיוך המפורסם שלה, דרשה ממנו לחת לספרית שלה חדר טוב.

למחרת בבוקר התפוצצה פצצה בבניין הפרלמנט הבריטי, כאשר מחו חברי פרלמנט בפני יושבראש הבית על כך שסידרייה-ביטחון במקום היו לקויים, השיב להם: "סידרייה-ביטחון תמורים יותר יפגעו

אברהם, הטבח הוותיק של מלון המלך-דויד בירושלים, לא הזיע כך מימיו. למרות שארוחת-הבוקר אותה הכין, היתה רגילה לגמרי, וכללה שתי ביצים רכות, הרבה לחם קלוי, המאה וריבה, הרי לפחות שיבעה אנשים ערכו עיקוב צמוד אחר כל תנועה ותנועה שלו.

המישה טבחים אמריקאיים, לבושים בי חליפות כהות וענבים עניבות, ושלושה אנשי-ביטחון שלדש בגדיהם צמודה סיר כתייה-כרזל של אנשי-הביטחון האמריקאיים בדמות הנשר הכחול, הצטופפו סביבו בי מיטבה המלון והתבוננו כיצד הוא מכין את ארוחת-הבוקר לנשיא ארצות-הברית. מארגני הביקור של הנשיא ריצ'ארד ניכסון בישראל התקשו למצוא תשובות לתקדימים שקבעו עמיתיהם המצריים.

הביקור החל בטכס שנערך בנמל-התעופה בניגוריון. הציבור הישראלי וכה להכיר כאן את אחד מאמרגניו הכישרוניים ביותר, אכירור שוהם, ראש-הטכס במשרד-החוזק, כשהוא מציג בפני הנשיא ניכסון את האישים החשובים ביותר במדינה.

נוסף לנשיא אפריים קציר, ראש-הממשלה יצחק רבין, השרים יגאל אלון ושמעון פרס, היו שם גם שרי התחבורה גר יעקובי ושורה בה ניצבו עשרה אנשים בלתי-ימזוהים.

מאוחר יותר התברר כי נוכחותו של יעקובי במקום לא היתה כדי לשמור על האיזון בין החטיבות השונות במערך, אלא בזכות העובדה שנמל-התעופה שייך לתחום שיפוטו מבחינת האחריות המיניסטרטגית. שאר הבלתי-ימזוהים היו כאלה, שאי-אפשר לקבל את פני נשיא ארצות-הברית ללא נוכחותם: פקידים בכירים ירי תר ובכירים פחות של משרד-החוזק כי ראובן רפני, מי שהיה שגריר ישראל בבורמה, אברהם קידרון ואפריים עכרון.

כ וכתב 25 השעות בהן ביקר ניכסון בארץ היתה, ללא-ספק, רעייתו פאט. אלגנטית, מסודרת, מסורקת כדבעי, בעלת חיך אשר היה כובש למרות מיקצועיותו, ניראתה זוהרת להפליא ליד כל נשות הי ישראלים אשר סבבו אותה.

פאט עלתה למטוס הרוח של 76 בדמשק כשלגופה שימלה ירוקה מודפסת בפרי חים, וירדה בנמל-התעופה בלוד לבושה בחליפה ורודה. שעות ספורות אחר-כך התייצבה עם בעלה בבית הנשיא, ובבית ראש-הממשלה לשעבר גולדה מאיר, כשהיא לבושה שימלה אדומה פרחונית, קלה ואלגנטית. לא עברו שעות מיספר והיא התקבלה עלי ידי 350 איש בסעודת-ערב חגיגית שנערכה לכבוד בעלה בכנסת, כשהיא לבושה שימלה לבנה רקומה כסף, שהלמה מעמד חגיגי זה.

למחרת בבוקר נסעה פאט ניכסון בליווי יית לאה רבין לקיבוץ מעלה-החמישה, לי אחר שביקרה קודם-לכן עם הנשיא האמריקאי בידווסט, הפעם היתה לבושה שימלה לבנה מנוקדת, ואילו ללוד הגיעה,

המשולש הגמתי
השלושה שליוו את פאט וריצ'ארד ניכסון בארץ, ממתניים להם בנמל-התעופה בניגוריון: לאה וראש-הממשלה יצחק רבין, ולידם גבו של שר-החוזק וסגן ראש-הממשלה יגאל אלון. ההצהרה המרגיעה של יגאל אלון, ביחס לכורים הגרעיניים שריצ'ארד ניכסון העניק למצריים, ואשר תוקנה לאחר-מכן, עוררה סערות-רוחות בארץ ובעולם.